

ໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 22 ເດືອນມີນາ 2020 (03- 22 - 2020)

ຄວາມເຊື່ອ.

ມີຫຼັງບາງຢ່າງທີ່ທ່ານບໍ່ເຄີຍເຫັນແຕ່ຍັງເຊື່ອວ່າມີຢູ່?

ພວກເຮົາຄວນໄວ້ວາງໃຈໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວແລະຊົງກະທຳ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ມັນເປັນເລື່ອງຍາກທີ່ຈະເຊື່ອສິ່ງທີ່ອິນເຕີເນັດເຕັມໄປດ້ວຍ “ ຂ່າວສານ” ໃນຫົວຂໍ້ຕ່າງໆທີ່ຕັ້ງແຕ່ເລື່ອງການເມືອງຈົນເຖິງການວາງແຜນບຳບັດຮັກສາ, ແລະນັກຂຽນທັງໝົດຈະເວົ້າເລື່ອງຂອງພວກເຂົາເປັນຄວາມຈິງເຖິງແມ່ນວ່າ “ ຂໍ້ເທັດຈິງ” ທີ່ພວກເຂົານຳມາສະເໜີຂັດກັນ. ຖ້າທ່ານສົງໄສສິ່ງທີ່ທ່ານຕັ້ງໃຈ, ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງຈະສະເໜີເພັດພອຍ:

“ ມັນອາດຈະເປັນການຍາກທີ່ຈະເຊື່ອ, ແຕ່ວ່າພຽງແຕ່ຍອມຮັບເອົາວ່າມັນເປັນຄວາມຈິງ, ໃຊ້ມັນດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ.”

ແທ້ບໍ່? ຄວາມເຊື່ອເປັນການກະໂດດຂ້າມສິ່ງທີ່ກົດຂວາງເຂົ້າໄປໃນບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການໃຫ້ເປັນຄວາມຈິງຫຼືມັນເປັນບາງສິ່ງເພີ່ມເຕີມບໍ່? ໃນພຣະຄຳພີແຕ່ຕົ້ນຈົນຈົບ, ພວກເຮົາເຫັນແນວຄວາມຄິດທີ່ແຕກຕ່າງຂອງຄວາມເຊື່ອ. ນັກຂຽນຊາວເຮັບເຮົາໄດ້ຈັບໃຈຄວາມສຳຄັນຂອງຄວາມເຊື່ອໃນບົດດຽວ. ໃນເຮັບເຮົາ 11, ພວກເຮົາເຫັນບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຄື: ພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຄວນໃຫ້ຄວາມໄວ້ວາງໃຈໄດ້ເຕັມທີ່.

ຂໍໃຫ້ເຮົາສັງເກດເບິ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງຄວາມເຊື່ອທີ່ທາງໂລກໄດ້ອະທິບາຍ. ຄວາມເຊື່ອທີ່ບໍ່ເຊື່ອບາງສິ່ງໂດຍທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈ. ເຮັບເຮົາ 11 ໄດ້ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນຕົວຢ່າງໃນຊີວິດຈິງຂອງຄົນທີ່ປະສົບການຄວບຄຸມຈາກອຳນາດຊາຕານຫຼືຄວາມຫຍຸ້ງຍາກອື່ນໆແລະສະແດງຄວາມເຊື່ອຄົນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ເຮັບເຮົາ 11: 1- 3

1ອັນໜຶ່ງ, ຄວາມເຊື່ອຄືຄວາມແນ່ນອນໃຈໃນສິ່ງທີ່ເຮົາຫວັງໄວ້ ເປັນຄວາມຕາຍໃຈເຖິງສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ເຫັນກັບຕາ. 2ເພາະດ້ວຍຄວາມເຊື່ອນີ້ເອງ ພວກເຖົ້າເກົ່າບູຮານໄດ້ຮັບຄຳພະຍານອັນກີ. ໂດນຄວາມເຊື່ອນີ້ເຮົາທັງຫຼາຍຈຶ່ງເຂົ້າໃຈວ່າໂລກຈັກກະວານນີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນສິ່ງທີ່ຕາເຫັນຢູ່ກໍບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກສິ່ງທີ່ປາກົດໃຫ້ເຫັນ. ເນື່ອງຈາກວ່າຊີວິດຄຣິສຕຽນແມ່ນຊີວິດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ, ຂໍໃຫ້ເຂົ້າໃຈຢ່າງທີ່ຖ້ວນວ່າຄວາມເຊື່ອແມ່ນຫຼັງ.

ຂໍ້ 1 ອະທິບາຍເຖິງຄວາມເຊື່ອດັ່ງນີ້:

- ຄວາມເຊື່ອເຮັດເຮັດໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນໃຈ. ຄວາມເຊື່ອມີເນື້ອຫາສາລະ. ມັນເປັນການຮັບປະກັນໂດຍອີງໃສ່ຄວາມເປັນຈິງຂອງສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດ.
- ຄວາມເຊື່ອເປັນຄວາມຕາຍໃຈໃນສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ. ພວກເຮົາໄວ້ວາງໃຈພຣະເຈົ້າແລະຮູ້ວ່າພຣະອົງຈະເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງຕັດວ່າພຣະອົງຈະທຳເພາະວ່າພຣະອົງຊົງກະທຳຢ່າງນັ້ນໂດຍຕະລອດ.

ຕົວຢ່າງ? ໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນຈາກການຊົງສ້າງໂລກຈັກກະວານ ແລະຈັກກະວາສິ່ງຊີວິດ. ພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ເຫັນນັ້ນເປັນເຄື່ອງສັນນະສູດວ່າພຣະເຈົ້າມີຈິງ. ແຕ່ທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້, ວິດທະຍາສາດບໍ່ສາມາດໃຫ້ຄຳຕອບຊຶ່ງກ່ຽວກັບຮາກຖານຄຳຕອບກັບການຄົງຢູ່ຂອງມັນ. ຄຣິສຕຽນຮູ້ຄຳຕອບຕໍ່ຄຳຖາມ “ ເປັນຫຼັງ” ແລະ “ ແນວໃດນັ້ນ” ກະຍ້ອນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາເອງ. ໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າໂລກຈັກກະວານນີ້ແມ່ນຊົງສ້າງຂຶ້ນໂດຍພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ (ຂໍ້ 3). ພຣະອົງຊົງສ້າງຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ເປັນບ່ອນຢູ່ໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະເພື່ອໃຫ້ເຮົາສາມາດມີຄວາມສຳ

ພັນກັບພຣະອົງ. ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈຂະໜາດຄວາມເປັນຈິງນີ້ໂດຍການໄດ້ຍິດຖືພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າແລະເຊື່ອສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້. ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວ, ພວກເຮົາຕ້ອນຮັບເອົາພຣະອົງຕາມຖ້ອຍຄໍາຂອງພຣະອົງ, ນັ້ນແມ່ນຄວາມເຊື່ອ. ດ້ວຍການສຶກສາເບິ່ງທໍາມະຊາດ, ພວກເຮົາສາມາດເຂົ້າໃຈບາງເລື່ອງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ; ໃນທໍານອງດຽວກັນ, ການສຶກສາວຽກງານສິນລະປະກໍາຈະບອກກັບເຮົາບາງຢ່າງກ່ຽວກັບສິນລະປະ. ຄຣິສັຈັກສະມັຍຕົ້ນເດີມໄດ້ພິຈາລະນາ, ສິ່ງທີ່ເປັນ “ວຽກງານສິນລະປະ” ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈັກກະວານບອກພວກເຮົາເລື່ອງຂອງພຣະອົງ.

- ຂະໜາດແລະຂອບເຂດອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງໂລກຈັກກະວານໄດ້ຊີ້ໄປເຖິງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຮິດອໍານາດທັງໝົດ.
- ງານລະອຽດໃນທໍາມະຊາດແລະຄວາມສະລັບສັບຂັ້ນຂອງຮ່າງການຂອງພວກເຮົາທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ມີປັນຍາທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ.
- ກົດເກນຄົງທີ່ຂອງໂລກຈັກກະວານຊີ້ໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຊົງພຣະຊົນຢູ່ແລະບໍ່ປ່ຽນແປງ.

ໂລກຈັກກະວານຂອງພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນສິ່ງອຸປະຕິເຫດມາເປັນບາງສິ່ງບາງຢ່າງ; ມັນແມ່ນການຊົງກະທໍາດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຊື່ສັດໃນການເລີ່ມຕົ້ນໃນການຊົງສ້າງຂອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າພຣະອົງຊົງຊື່ສັດຕໍ່ອານາຄົດຂອງການຊົງສ້າງຂອງພຣະອົງ. ເພື່ອເວົ້າເຖິງນັກຂຽນຊາວເຮັບເຮົາໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈາກສິ່ງໃດເລີຍ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແລະໂລກຈັກກະວານກໍເກີດຂຶ້ນ. ເຖິງວ່າຈະມີບາງສິ່ງທີ່ຄົນຄິດ, ພຣະລັງອໍານາດການຊົງສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ຂັດກັບຫຼັກຖານທາງວິດທະຍາສາດ. ຄວາມເຊື່ອຊີ້ໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນເຫດຜົນທີ່ວ່າມີທັງຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຫຼັກຖານທາງວິດທະຍາສາດທັງໝົດ: ພຣະເຈົ້າກ່າວຕອນເລີ່ມຕົ້ນໂດຍບໍ່ມີທັງຢູ່ແລະສ້າງທຸກສິ່ງມາຈາກການບໍ່ມີທັງຢູ່ໝົດ. ພວກເຮົາພົ້ນໃຈແລະເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຈະສືບຕໍ່ເຮັດຮາຊະກິດຂອງພຣະອົງໃນໂລກຂອງພວກເຮົາ ແລະໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.

2. ເຮັບເຮີ 11: 4

⁴ເພາະອາເປັນມີຄວາມເຊື່ອນີ້ ຈຶ່ງໄດ້ນໍາເອົາເຄື່ອງບູຊາອັນຖືກຕ້ອງກ່ວາເຄື່ອງບູຊາຂອງກາອິນມາຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເພິ່ນໄດ້ຮັບຄໍາພະຍານວ່າເປັນຄົນຊອບທັມ ພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ຊົງເປັນພະຍານແກ່ຂອງທານຂອງເພິ່ນ ເຖິງແມ່ນວ່າອາເປັນຕາຍແລ້ວກໍຈົງ ແຕ່ເພາະມີຄວາມເຊື່ອເພິ່ນຈຶ່ງຍັງເວົ້າຢູ່.

ຫຼັງຈາກນັກຂຽນໄດ້ອະທິບາຍເຖິງເລື່ອງຄວາມເຊື່ອໃນຂໍ້ 1-3, ລາວໄດ້ໃຫ້ຕົວຢ່າງຫຼາຍຢ່າງກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ສະແດງຄວາມເຊື່ອດັ່ງກ່າວ. ລາວຍົກຕົວຢ່າງຫລາຍຊື່ຄົນທີ່ສໍາພັດກັບໂລກຂອງພຣະເຈົ້າແລະທໍາການໃນຊີວິດຂອງພວກເຂົາແລະພວກເຂົາໄດ້ສໍາພັດ “ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ.” ວິລະບູລຸດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄົນຄືກັນກັບພວກເຮົາທີ່ໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າທໍາຮາຊະກິດຢູ່ໃນໂລກຂອງພວກເຮົາແລະໄດ້ພົບເຫັນວິທີທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມກັບພຣະເຈົ້າໃນຮາຊະກິດຂອງພຣະອົງ. ປະເດັນທີ່ຂັດເຈນແມ່ນ: ຄົນເຊື່ອວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າແລະອິດທິນໃນພຣະອົງຢ່າງຈິງຈັງ. ຕົວຢ່າງໃນຊີວິດຈົງແຫ່ງທໍາອິດແມ່ນມາຈາກຊີວິດຂອງອາເບນ, ເລື່ອງທັງໝົດຂອງອາເບນໄດ້ຖືກບັນຖືກໄວ້ໃນປະຖົມມະການ 4: 1-10; ເຖິງແມ່ນວ່າຄົນນອກສາສນາອາດຈະມີບາງເລື່ອງຄ້າຍຄືກັບກາອິນທີ່ຂ້າອາເບນ້ອງຊາຍຂອງລາວ.

ເປັນທັງກາອິນຈຶ່ງຂ້າອາເບນດ້ວຍຄວາມອິດສາ? ພຣະເຈົ້າຍອມຮັບການຖວາຍຂອງອາເບນ, “ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ພໍພຣະໄທກັບກາອິນແລະເຄື່ອງຖວາຍຂອງລາວ” (ຂໍ້ 5). ມັນແມ່ນທັງທີ່ເປັນຄວາມແຕກຕ່າງກັນໃນເຄື່ອງຖວາຍຂອງພວກເຂົາທັງສອງ? ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຍິນຫຼາຍປານໃດ, ແຕ່ໃນບາງເລື່ອງໄດ້ສະເໜີແນະນໍາວ່າອາເບນເອົາໃຈໃສ່ໃນການຂັດເລືອກເອົາລູກແກະທີ່ດີທີ່ສຸດຖວາຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ (ຂໍ້ 4). ກາອິນເບິ່ງຄືວ່າລາວບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ໃນສິ່ງທີ່ລາວເລືອກທີ່ຈະຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າ (ຂໍ້ 3). ມັນບໍ່ແມ່ນການຖວາຍຕົວພວກເຂົາເອງໃຫ້ເປັນທີ່ຍອມຮັບ; ມັນແມ່ນທັດສະນະຄະຕິທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງການຖວາຍເຫຼົ່ານັ້ນ.

ຄວາມເຊື່ອແມ່ນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນແລະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ; ມັນເປັນການຕອບຮັບວ່າພຣະເຈົ້າແມ່ນໃຜ, ພຣະອົງເວົ້າທັງ, ແລະພຣະອົງທໍາຮາຊະກິດແບບໃດ. ອາເບນໄດ້ສະແດງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນແລະໄວ້ວາງໃຈຜ່ານທາງການນະ

ມັດສະການ. ຄວາມເຊື່ອຂອງລາວໃນພຣະເຈົ້າມີຜົນຕໍ່ວິທີທາງທີ່ລາວຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ. ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ, ອາເປັນພື້ນໃຈວ່າຈະເລືອກສິ່ງທີ່ດີສຸດທີ່ລາວຕ້ອງນຳມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ກາອິນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຮູບພາບທີ່ແຕກຕ່າງ. ເບິ່ງຄືວ່າລາວບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນການນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ.

ກາອິນບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ, ແລະດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຂອງລາວກໍ່ເປັນພຽງພິທີການ, ບໍ່ແມ່ນການກະທຳທີ່ແທ້ຈິງຂອງການນະມັດສະການ. ການຖວາຍຂອງກາອິນນັ້ນພຽງແຕ່ບໍ່ມີຄວາມໝາຍທັງໝາຍຕໍ່ລາວ; ມັນຍັງບໍ່ມີຄວາມໝາຍທັງໝາຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າອີກ.

ຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງພວກເຮົາທີ່ວ່າພຣະເຈົ້າພຽງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນພຣະເຈົ້າແລະບໍ່ມີພຣະອື່ນທີ່ຄ້າຍຄືພຣະອົງທີ່ມີຕອບສະໜອງການເລືອກແລະການກະທຳຂອງພວກເຮົາ. ເນື່ອງຈາກວ່າບໍ່ມີພຣະໃດໃຫ່ງກ່ວາພຣະເຈົ້າ, ດ້ວຍເຫດນັ້ນພວກເຮົາຕ້ອງການນຳສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດມາຖວາຍໃຫ້ກັບພຣະອົງ.

3. ເຮັບເຮີ 11: 5-6

⁵ເພາະເອໂນກມີຄວາມເຊື່ອນີ້ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງຮັບເພິ່ນຂຶ້ນໄປ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເພິ່ນພົບກັບຄວາຕາຍ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດພົບເຫັນເພິ່ນ ເພາະພຣະເຈົ້າຊົງຮັບເອົາເພິ່ນໄປແລ້ວ ອັນໜຶ່ງ, ກ່ອນທີ່ຊົງຮັບເອົາເພິ່ນຂຶ້ນໄປນັ້ນ ມີຜູ້ເປັນພະຍານວ່າເພິ່ນເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ. ⁶ແຕ່ຖ້າບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອແລ້ວຈະເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ມາເຝົ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ມາເຝົ້າໂຮະເຈົ້າໄດ້ນັ້ນຕ້ອງເຊື່ອວ່າພຣະອົງຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແລະພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ປະທານຮາງວັນໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທີ່ສະແຫວງຫາພຣະອົງ.

ນັກຂຽນຊາວເຮັບເຮີໄດ້ກ່າວເຖິງເອໂນກເປັນຕົວຢ່າງທີ່ສອງ, ຂອງຜູ້ຄົນດຳລົງຊີວິດຢູ່ໂດຍທາງເຊື່ອ. ພວກເຮົາພຽງເລັກນ້ອຍກ່ຽວກັບເອໂນກ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ນັ້ນແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ພິເສດ.

ພຣະທຳປະຖົມມະການໄດ້ເລົ່າເຣື່ອງເຊື່ອສາຍເປັນການກະກຽມທີ່ຈະນຳພວກເຮົາໃຫ້ຮູ້ຈັກກັບຊາຍອີກຄົນນຶ່ງໃນຄວາມເຊື່ອຊີໂນອາ (ເຮັບເຮີ 11: 7 ເບິ່ງຕື່ມໃນປະຖົມມະການ 6: 1- 9: 29). ເມື່ອພວກເຮົາອ່ານເຣື່ອງເຊື່ອສາຍ, ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າຊີວິດເບິ່ງເໝືອນວ່າດຳເນີນໄປຕາມປົກກະຕິ: ຄົນເຮົາເກີດມາ, ແຕ່ງງານ, ມີລູກ, ແລະຕາຍ. ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນມີເອໂນກ (ປະຖົມມະການ 5: 21-24). ເອໂນກແມ່ນພໍ່ຂອງເມຕູສາລາຄົນເກົ່າແກ່ທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະຄຳພີ ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນເມື່ອເອໂນກມີອາຍຸ 365 ປີ, “ ລາວບໍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ (ຂໍ້ 24). “ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບເອົາລາວໄປ “ ລາວບໍ່ຕາຍ. ລາວພຽງແຕ່ຈາກໄປໃນຂະນະທີ່ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດນີ້ເພື່ອເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າໃນນິຣັນ. ນັ້ນຄືທັງໝົດສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮູ້.

ຄືກັບຄຣູສອນທີ່ດີ, ນັກຂຽນຂອງຊາວເຮັບເຮີໄດ້ຢຸດເພື່ອທີ່ຈະເນັ້ນເຖິງປະດັບນີ້. ລາວໄດ້ກ່າວເຖິງປະດັບຂອງລາວຢ່າງກົງໄປກົງມາເບິ່ງຄືວ່າລາວກຳລັງພະຍາຍາມໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າພວກເຮົາເອົາໃຈໃສ່ບໍ່: “ຖ້າບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອມັນກໍ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເປັນທີ່ພໍພຣະໂທຂອງພຣະເຈົ້າ” (ຂໍ້ 6).

ເປັນດ້ວຍເຫດໃດ? ຄຣິສຈັກມັກຈະເນັ້ນເປັນພິເສດໃສ່ສິ່ງທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈຫຼາຍກ່ວາ. ຖ້າບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ, ການງານກໍ່ຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນ. ບໍ່ມີແຮງຈູງໃຈທີ່ຈະເຮັດສິ່ງໃດໄດ້ຖ້າພວກເຮົາບໍ່” ເຊື່ອວ່າພຣະອົງຊົງພຣະຊົນຢູ່ແລະພຣະອົງຈະເປັນຜູ້ໃຫ້ລາງວັນແກ່ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາພຣະອົງ.” ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດແບບທີ່ພວກເຮົາເປັນຢູ່ເພາະພວກເຮົາຮູ້ວ່າມີພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດເພາະເຮົາແນ່ໃຈວ່າມີພຣະເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດເພື່ອເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ພໍພຣະໂທພຣະເຈົ້າເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໃຫ້ບຳເນັດແກ່ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາພຣະອົງ. ແລະພວກເຮົາກຳລັງຊອກຫາບຳເນັດອັນໃດ? ຄວາມຮັ່ງມີ? ຊື່ສຽງ? ບໍ່ແມ່ນ, ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງການອັນໃດທີ່ບໍ່ສຳຄັນ. ພວກເຮົາຕ້ອງການໄຊຊະນະທີ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ກັບເອໂນກ. ຊີວິດຕະລອດໄປເປັນນິດແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮົາຢາກໄດ້ເຮົາຈຶ່ງເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາສແຫວງຫາພຣະເຈົ້າເພາະວ່າພວກເຮົາຕ້ອງການຄວາມເມດຕາທີ່ມີແຕ່ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ໃຫ້ໄດ້. ນີ້ແຫລະແມ່ນສິ່ງທີ່

ໂປໂລສະແຫວງຫາ. “ທີ່ຈິງ, ຮົາຖືວ່າສິ່ງສາລະພັດເປັນຂອງໄຮ້ປະໂຍດ ເພາະເຫັນແກ່ສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າຫຼາຍເຫຼືອລົ້ນກ່ວານັ້ນອີກ ຄືການຮູ້ເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາ” (ພິລິປປອຍ 3:8).

ຄວາມເຊື່ອເປີດຄວາມຄິດຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາໃຫ້ເຫັນຄວາມເປັນຈິງທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນການຊົງພຣະຊົນຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາໄດ້ພົບເຫັນສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າທີ່ສຸດໃນການຊົງພຣະຊົນຢູ່ຂອງພຣະອົງ: ຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຄວາມຮັກ, ຄວາມສຸກ, ແລະຄວາມຫວັງ. ທັງໝົດນັ້ນມັນເຮັດໃຫ້ຊີວິດມີຄຸນຄ່າມີຊີວິດຢູ່ໃນການຊົງພຣະຊົນຢູ່ຂອງພຣະຄຣິສ. ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າມີພຽງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ມີສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລະມີພຽງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ຄວາມເຊື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດຕາມແບບທີ່ພວກເຮົາຈະມີຊີວິດຢູ່ໃນສວັນໃນມື້ນຶ່ງ. ນີ້ແມ່ນຊີວິດຂອງໄຊຊະນະ.

ບົດຮຽນແຫ່ງຊີວິດ.

ທ່ານຈະດຳລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານໃນອາທິດນີ້ແນວໃດ? ຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງໜຶ່ງຂັ້ນຕອນຄຳແນະນຳໃຊ້ດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້.

- ❖ **ຈົ່ງຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າໃນຄວາມເຊື່ອ.** ຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ນຳທ່ານໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອສັດທາໃນພຣະຄຣິສ. ຮັບຮູ້ຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານໃນພຣະອົງແລະສະແຫວງຫາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ພໍພຣະໂທພຣະອົງໃນວິທີທາງການດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານ.
- ❖ **ຈົ່ງເດີນຊີວິດໃນຄວາມເຊື່ອ.** ເລືອກທີ່ຈະເດີນໄປດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຟັງໃນພຣະຄຣິສ. ອ່ານພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າໃນແຕ່ລະວັນ, ແລະລະບຸພື້ນທີ່ຂອບເຂດທີ່ທ່ານຈະເດີນໄປດ້ວຍຄວາມເຊື່ອແລະການເຊື່ອຟັງ.
- ❖ **ຈົ່ງສະແດງຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານ.** ໃນຂະນະທີ່ທ່ານດຳລົງຊີວິດໃນຄວາມເຊື່ອ, ຂໍຮ້ອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າສຳລັບໂອກາດທີ່ຈະໄດ້ບອກຄົນອື່ນວ່າດ້ວຍເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງເຊື່ອໃນພຣະອົງແລະເລືອກທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຄຣິສ.

ທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາເຫັນຕົວເອງໃນສະຖານະການເບິ່ງຄືວ່າບາງເວລາ. ມັນແມ່ນເວລາທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດທີ່ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາທີ່ເຕີບໃຫ່ງໃນພຣະຄຣິສຕູ້ສັດຊື່ທ່ຽງທຳ.

ອຸປຸຸມ ໂດຍລາວຊາວເທີນບັບຕິດສັມພັນ www.lsb.org ແປໂດຍ VR.